

Jsi

Pjotyr Kanya

Jsi múzou, jež mně líbá jen svým pohledem,
jsi štíhlou svíčkou ve větru,
jsi prach mých vzpomínek,
jsi dokonalou představou antické krásy,
jsi náhrobním kamenem mé duše,
jsi okem, které nosím u sebe,
jsi studnou, do níž křičím zarmoucen,
jsi ohněm spalující mé srdce,
jsi záchranným kruhem osamělého básníka,
jsi pátou hvězdou zleva, když se dívám večer z okna,
jsi blízko a přece tak daleko,
jsi fotografií u mého lože,
jsi paprskem měsíce, jež mám tolik rád,
jsi jablkem, do kterého kousnu abych zhřešil,
jsi mou ranní modlitbou,
jsi listem papíru, kde píši tuto zpověď,
jsi má jediná spása v psychedelickém městě,
jsi kouzelným slůvkem domorodého šamana,
jsi mou nejčastější myšlenkou,
nejsi má . . .